

БЛАГОСЛОВИ, дъшре моя, Господа: Господи Боже мой, възвеличили си се твърдъ многаш: честъ и великолѣпие си шваченъ:

2 Който си се швача свѣтлостта както ризж, Който простирашъ нѣкото както завѣсъ:

3 Който покрива съ водки горниците Свои: Който прави облаците колесница Своя. Който ходи на крълата вѣтрени:

4 Който прави ангелките Свои дъхове, слѣгите Свои огненныи пламикъ:

5 Който утвърждава землата на основанието ѝ, за да се не преклони въвѣкъ вѣка.

6 Съ кездната, както съ ризж, покрълъ си а: водките застанаха на планиките:

7 Отъ запрещенето Твое поѣгнаха: Ш гласътъ на гърмавицата Твоя щръгнаха съ бърже:

8 Искачихасе на планиките, слѣзнаха въ долинките, въ мѣстото което си спредѣлиъ за нихъ:

9 Положилъ си предѣль, (който) не ще да прейдатъ, нито ще са върнатъ зада покрълатъ землата.

10 Който испраща источницъ въ долинките, за да течатъ помеждъ планиките (водки):

11 Напсюватъ сичките звѣрове на-полето: и дивите осли изгасяватъ жаждата си:

12 Близъ при нихъ птиците небесни шбита-ватъ, (и) между стеклата пѣкатъ.

13 Който напсюва горките изъ горниците Свои: Ш плоджъ на-дѣлата Твой насыпва се землата.

14 Който прави да проникнѣва трава за скотовете, и (секакво) зелѣ за употребленіе на-человѣка, за да изважда гастъ изъ землата,

15 И вѣно което весели сърдцето на-человѣка, древанно масло за да прави лицето (мѣ) свѣтло, и